

disse Embedsmænd nødvendigvis falde ind under Forslaget under Nr. 3 og siges at være affledigede paa Grund af Alder; saaledes siger udtrykkelig Hærlovens § 129, at de Officerer af Premierlieutenantgrad eller højere Klasser, som paa Grund af denne Paragrafs Bestemmelse ikke mere kunne opnaa Forfremmelse, kunne forlange deres Afsted paa Grund af Alder med Pension efter Pensionsloven. Disse Embedsmænd afflediges altsaa netop paa Grund af Alder og ville saaledes falde ind under den første Afdeling, og jeg kan ikke vegte, at det ogsaa vilde være lidet heldigt for disse Embedsmænd, som man altsaa kaster ud fra den Hovedgren af Forretninger, til hvilke de have viet sig, naar man ikke længere finder dem brugbare i Militæretaten, at man da vil paalægge dem under Straf af meget betydeligt Tab at paatage sig en hvilken som helst Ansættelse, som Regjeringen maatte finde passende i Civilretaten, og det for hele deres Levetid. Jeg tror altsaa, at Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 6 aldeles ikke kan være anvendelig paa disse Embedsmænd. Det, den har Anvendelse paa, er de to Ting, jeg før omtalte, og først og fremmest de Embedsmænd, der gaa af af den dem allermest utilregnelige Grund, nemlig paa Grund af, at de ikke forlade Embedet, men Embedet forlader dem, idet det inddrages. Disse Embedsmænd har det i den tidligere Lovgivning været Princip at stille sært gunstig, idet man har ment, at disse Embedsmænd, der afflediges af en dem ikke alene utilregnelig, men ogsaa ikke engang i deres Personlighed liggende Grund, maatte stilles allergunstigst, og derfor stilles gunstigere end dem, der afflediges paa Grund af Alder eller Svagelighed. Derfor siger den nugældende Lovgivning, at disse Embedsmænd kunne vælge imellem, om de enten ville afflediges ligesom eller paa den Maade, at de i 5 Aar staa til Disposition til at modtage en passende Ansættelse i et andet Embede, i hvilket Tilfælde de i disse 5 Aar faae $\frac{2}{3}$ i Pension, og i dette Lovforslag, som det er fremst af den ærede Forslagsstiller, er der jo ogsaa givet om end ikke fuldt saa stor Begunstigelse saa dog nogen, idet det siger, at de kunne vælge mellem, om de ubetinget ville pensioneres, eller om de ville modtage en Ansættelse i Lovet af

5 Aar, i hvilket Tilfælde de kunne faae deres Pension beregnet efter en 5 Aar længere Tjenestetid. Altsaa baade den nugældende Lov og det forelagte Forslag gaa ud paa at begunstige dem, men Forslaget under Nr. 6 gaar ud paa at stille dem særdeles ugunstig, idet det bestemmer, at naar de paatage sig en saadan Forpligtelse — en Forpligtelse, som vel at mærke ikke er en Forpligtelse paa 5 Aar, men for hele deres Levetid — til at modtage en hvilken anden Ansættelse, Regjeringen maatte finde passende, skulde de have den sædvanlige Pension og ikke lide noget Tab; men for det Tilfælde, at de ikke ville paatage sig denne overordentlig store Byrde, skulde de have en Trediedel mindre i Pension. Det er altsaa at stille dem ganske særdeles ugunstig i Modsetning til, hvad der tidligere har været Tilfældet. Hvilken umaaelig Forringelse i Pension denne Regel i Forbindelse med de øvrige Forandringer i den nu gjældende Pensionslov, der ere foreslaaede dels i selve Udkastet, dels af Bertallet, vil medføre for enkelte Personer, skal jeg anføre et Exempel paa. Lad os tage det Tilfælde, at en Mand har et Embede paa 1,800 Rd.; han har tjent imellem 7 og 8 Aar, saa inddrages dette Embede, og han maa som Følge deraf gaa af. Han er nu stillet saaledes, at han efter den nu gjældende Lov, hvis han gaar ind paa at staa til Disposition i 5 Aar og i den Tid modtage anden passende Ansættelse, vil faae en Pension af 1,200 Rd. i de første 5 Aar og derefter 720 Rd., medens han derimod efter det her foreslaaede Udkast vil, hvis han paatager sig at staa til Disposition for hele sin Levetid oven i Kjøbet, faae en Pension af 320 Rd. Hvis han ubetinget bliver afflediget, vil han efter de nu gjældende Regler faae en Pension af 720 Rd., og efter Forslaget under Nr. 6 vil han, naar han altsaa siger, at han ikke vil staa til Disposition sin hele Levetid, faae en Pension af 212 Rd. Det vil altsaa sige, at det medfører, at Pensionen bliver nedst til mellem en Trediedel og en Fjerdedel. Jeg tror nu, at denne Bestemmelse i Forslaget under Nr. 6, navnlig for de Personer, som afflediges paa Grund af, at Embedet inddrages, er i højeste Grad ubillig. Den anden